

FINESTRAL

Diumenge, excursió a les fonts del Llobregat i a Llivia

Per diumenge, dia 12, l'ADAC ha organitzat una excursió a Castellar de N'Hug, les fonts del Llobregat i Llivia. La sortida de Girona es farà a les set del matí de davant de la Casa de Cultura i es dinarà a les fonts del Llobregat. El preu de l'excursió per als socis de l'ADAC és de 1.300 pessetes i 1.600 per als no socis. Aquest preu inclou la visita a la farmàcia i al museu de Llivia. Les inscripcions s'han de realitzar a la secretaria de l'ADAC. Places limitades.

La UNED col.labora amb la direcció general de Serveis Penitenciaris

Segons una nota informativa del centre associat de Girona de la Universitat nacional d'Educació a Distància, ha començat una col.laboració entre aquest centre i la direcció general de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació de la Generalitat de Catalunya, oferint dues conferències-col.loquis en el centre de detenció de Girona. La primera va córrer a càrrec dels professors de la facultat de psicologia de la Universitat de Barcelona Jaume Aimenara i Manel Rodríguez, sobre el tema: «La convivència en els espais reduïts», el passat dia 6. El dia 17 d'aquest mes hi haurà l'altra conferència, a càrrec del sociòleg Raimon Bonal, que parlarà sobre causes de la delinqüència. A la primera conferència hi assistiren 35 interns i després s'establí un intens diàleg.

Diumenge, 5ª marxa urbana en bici

Dimenge vinent se celebrarà la cinquena marxa urbana en bici, organitzada, un cop més, pel col.lectiu ecologista de Girona. El motiu d'organitzar aquestes marxas mensuals és el de reivindicar la bicicleta com a mitjà de transport no contaminant, econòmic i ecològic perquè Girona sigui una ciutat més habitable. Reivindiquen també la possibilitat de circular tranquil·lament en bicicleta pels carrers de la ciutat, i no només per un carril bici —el del carrer Emili Grahit, per exemple— que no serveix per utilitzar la bici com a mitjà de transport habitual. La marxa sortirà a les 12 del migdia de la plaça de Catalunya. Es preveu que al final es faci una costellada, per la qual cosa el col.lectiu ecologista demana que tothom es porti les costelles.

Un grup d'estudiants del Liceu Saint Agne de Tolose, a Girona

Un intercanvi cultural mostra les deficiències de l'educació especial

GIRONA (De la nostra Redacció).— Un grup d'estudiants del Liceu Saint Agne de Tolosé —centre d'educació especial per a disminuïts físics i sensorials— és a Girona des de dilluns passat, per realitzar un intercanvi cultural. Aquest intercanvi palesa les deficiències de l'escola pública d'educació especial, no solament a Catalunya, sinó a tot l'Estat.

Els contactes entre els responsables de l'escola d'educació especial Palau —per a disminuïts físics— i els del Liceu Saint Agne de Tolosé han fet que, després de quatre anys de temptatives, un grup d'alumnes del centre francès hagi pogut realitzar un intercanvi cultural per tal de practicar, bàsicament en la utilització de la llengua castellana.

Per al centre d'educació especial Palau, els objectius d'aquest intercanvi són ben diferents: «Conscienciar totes les institucions i els ciutadans en general de la situació de l'educació especial».

Les dificultats per poder realitzar el contacte venien donades, precisament, perquè a cap lloc de l'Estat espanyol no hi havia un centre d'educació especial de les característiques del Liceu Saint Agne. En realitat, el centre de Palau tampoc no ho és, ja que els disminuïts francesos realitzen els estudis del nivell de BUP mentre que el centre gironí ho fa a nivell d'EGB.

Malgrat això, els alumnes del Liceu Saint Agne acudeixen, cada matí, a l'institut de batxillerat Santiago Sobrequés, assistint a les classes d'aquest centre amb

tota normalitat. Aquesta circumstància seria ben difícil que es produís —llevat de casos excepcionals— en els alumnes de les mateixes característiques d'aquí.

L'intercanvi, que s'allargarà fins al proper dia 15 d'aquest mes es basa a assistir a les classes al Santiago Sobrequés al matí i en activitats de tipus cultural o recreatiu a les tardes. Entre aquests actes, cal destacar la taula rodona que se celebrarà dilluns vinent a les quatre de la tarda al Santiago Sobrequés, en la qual intervindran alumnes del Liceu Saint Agne, de l'escola la Maçana, del centre de Palau i un membre del MIFAS de la mateixa edat.

A GIRONA, L'ÚNIC CENTRE PER A DISMINUÏTS FÍSICS

El centre d'educació especial Palau és l'única escola pública que existeix arreu de l'Estat per a disminuïts físics. Hi assisteixen 36 alumnes d'edats compreses entre els 3 i els 18 anys. L'origen d'aquest centre pú-

Els disminuïts físics necessiten que se'ls facilitin els mitjans adequats per a la seva integració a la societat.

blic surt d'una iniciativa de l'Associació MIFAS de Girona, que instal·là uns primers locals, al 1978, al Portal de França. És l'associació Auxilia la que posà en marxa els locals, i després de tres anys de lluita per a la legalització de l'escola, s'assolí, el 1981, que passés a ser pública. Actualment està instal·lada al peu de la carretera de la pujada a Palau, en uns locals totalment insuficients i que fan realment difícil la tasca dels cinc mestres d'EGB amb pedagogia terapèutica, dos educadors, una logopeda i tres fisioterapeutes, que configuren l'equip bàsic del centre.

Segons ens informaven els seus responsables, estan en espera d'una ampliació de l'edifici que els obrirà noves perspectives per al futur, però actualment estan treballant a precari.

En el centre de Palau és dóna una educació pròpia de l'EGB.

«EL QUE FAN ELS DE TOLOSE, UNA UTOPIA»

Una prova que l'educació especial a l'Estat espanyol està a anys llum de la que es realitza a França són les paraules dels responsables del centre de Palau: «El que han vingut a fer els alumnes del Liceu Saint Agne de Tolosé a Girona és per a nosaltres, ara com ara, una utopia. Per a nosaltres, aquest intercanvi cultural pot ser una reivindicació perquè als disminuïts físics se'ls facilitin els mitjans adequats per a la seva plena integració a la societat».

Malgrat tot, és previst que, per al mes d'octubre, un grup d'alumnes del centre gironí es desplaçin a Tolosé per tornar la visita, encara que, evidentment, s'hauran de moure a un nivell ben diferent del que s'han mogut els alumnes francesos a Girona.

Un moment de la reunió del gremi d'Estanquers de les comarques gironines. (Foto: Comalat)

Dintincions a fumadors populars

Ahir, reunió del gremi d'Estanquers de Girona

GIRONA (De la nostra Redacció).— El gremi d'Estanquers de les comarques gironines es va reunir, ahir a la nit, en un conegut hotel de Girona per tractar els temes més actuals que afecten aquest ram. En el curs d'aquesta reunió, que va acabar amb un sopar, es va informar que la junta directiva de la federació catalana d'Estanquers, que presideix el gironí Alfons Moral i Arpa, va ser rebuda, recentment, pel conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, Josep Collell.

En aquesta reunió, el conseller i els directius de la federació catalana varen exposar i tractar,

segons informen els estanquers, «en termes de gran cordialitat els diferents aspectes de les relacions entre la conselleria d'Economia i els estanquers catalans, i es posà de manifest, per ambdues parts, l'excel·lent voluntat de continuar amb una profitosa col.laboració futura».

Per un altre costat, el gremi d'estanquers de les comarques gironines concedirà, diumenge a les 12 del migdia, una distinció a Francesc Ferrer, Angel Casas i Capri, per haver-se destacat com els fumadors més populars i per a contrarestar les campanyes que s'estan portant a terme contra el consum del tabac.

ENTRE 4 RIUS

Jaume Fabre

Inventar o restaurar

He llegit un que es lamentava que des de fa vint-i-cinc anys no s'ha afegit cap nou invent al passeig Arqueològic.

Jo no sé (bé, sí que ho sé) si l'autor de l'article mantenia un mínim d'esperit crític envers les actuacions oficials del franquisme. El que és evident és que el pas dels anys no li ha atorgat el precís do del distanciament en l'anàlisi.

Amb la defensa del passeig arqueològic passa més o menys el mateix que amb les cases de l'Onyar. L'argument que es fa servir és el mal estat en què abans es trobava i la «neteja» feta es presenta com si fos l'única alternativa.

O així, o res. O nosaltres, o el caos. O l'invent o la misèria. Els qui plantegen la qüestió en aquests termes no admeten la possibilitat que la neteja, o la restauració, s'hagués pogut fer d'una altra manera, amb uns criteris més respectuosos envers el nostre passat i sense necessitat d'inventar ni escales ni colors.

Ara fa 25 anys que, en lloc de treure la bardissa i fer una restauració respectuosa a les restes arqueològiques situades entre el Galligants i el portal de sant Cristòfol, Madrid preferia implantar-hi, com caiguda del cel, una obra faraònica.

Tothom és en el seu legítim dret de defensar aquell passeig arqueològic i de manifestar la seva admiració per l'invent, però el que no pot oblidar són les altres coses que per aquella mateixa època, feien aquells mateixos governants que, segons l'articulista, els d'ara haurien d'emular per «treure Girona d'aquesta mediocritat en què novament porta camí de sumir-se».

Aquells governants, per exemple, decidien, ara fa també 25 anys, enderrocar el convent de sant Francesc de Paula, aixecat pels pares mínims el 1611 i convertit en caserna a partir de la desamortització.

Aquell temple, amb el seu esplèndid claustre, van desaparèixer del costat de l'Onyar. En lloc de procedir-se a la seva restauració, l'Ajuntament el va tirar a terra, es va vendre el solar, i al seu lloc s'hi aixequen ara els bolets de la plaça Catalunya.

Més val que aquells governants no siguin emulats.